7 de març: Santa Perpètua i santa Felicitat, màrtirs

Text de l'Evangeli (*Mt* 10,34-39): En aquell temps, Jesús digué als seus apòstols: «No us penseu que hagi vingut a portar la pau a la terra. No he vingut a portar la pau, sinó l'espasa (...). Qui no pren la seva creu i em segueix, no és digne de mi. Qui haurà guanyat la seva vida, la perdrà, però qui l'haurà perduda per causa meva, la trobarà».

Santa Perpètua i santa Felicitat, màrtirs (s. II)

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui es la festa de les santes Perpètua i Felicitat, dues dones del segle II —molt joves i mares recents— que es lliuraren al martiri (Cartago, any 203), durant la persecució de Septimi Sever. I heus aquí les meravelles del cristianisme: per amor al Crist moriren com germanes, tot i que des del punt de vista social Felicitat era esclava de Perpètua. Totes dues juntes —sostenint-se l'una a l'altra— varen patir el mateix i de la mateixa manera. Davant del Senyor no hi ha distinció entre "jueu" i "grec": tots som del Crist, i Crist és de Déu (cf. 1Co 3,22-23).

Paradoxalment, els noms d'aquestes santes —"Felicitat" i "Perpètua"— semblen contrastar amb l'acceptació de la "creu" i la renúncia als "bens temporals". Sí, elles es varen entregar a la Creu del Senyor tot renunciant a un futur temporal, en vista a la "felicitat perpètua", l'única que val de veritat.

—Es fan realitat les paraules de l'Evangeli d'avui: «Qui l'haurà perduda [la vida] per causa meva, la trobarà» (Mt 10,39).